

Ibrica Jusic

Ponoc

Potkrala se ponoc, tajnovita i plaha
u batu zelenca, ispred svetog Vlaha
poljubila prsten Onofrijeve cesme
stari joj je zvonik pjevao pjesme
I dok je tako neodlucno stala
pod zvonikom
ponoc se osjecala usamljenikom
a onda odlutala
A ja je cekam sa gitarom iznad ulice
pjevajuci u miru staroga portala
i prije no sto ponoc u mojim ocima mine
ja se nadam da doci ce ona
i sjesti medju vas na skaline
Ljubavi davne sjen porporela baca
da li je to korak njen sto uz ponoc koraca
gitare moje lik umorni poprima zvon
samo stari zvonik pjeva don, don, don
don, don, don, don, don, don